

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS EHAJDUMEGYEI FÜGGETLENSÉG PÁRTI HIVATALOS KÖZLÖNYE.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Helyben: félévre 5 kor., negyedévre 2 kor. 50 fill.
Vidéken: félévre 8 kor., negyedévre 4 kor. — fill.

FŐSZERKESZTŐ: POLITIKAI ROVATVEZETŐ:
BENEDEK JÁNOS. **Dr. BOROSS LAJOS.**
FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ:
SZÉKELY IMRE.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:
Debreczen, Főtér 42. szám. Lamprocht palota,
első emelet, az udvarban.

A gróf.

— febr. 15.

Sisakos, sulyos fegyverzetű ősök pihennek a berényi kriptában. Czimernek a koporsók fölött, lándzsák a falakon. Csönd, néma csönd van benne. Semmi mozgolódás, semmi nesz. Lárma sem hallik, hang sem pissen. Csöndes a kripta, a halottek helye.

Pedig okuk volna azoknak a vitéz ősöknek felriadni a sirjukból. Nagy, nehéz és jelentős dolog történt. Ah, olyan, a mi borzasztó, sőt szörnyű a magyar mágnások történetében. Olyan dolog — ah fidonc — a mely az előkelő társaság előtt örökre kompromittálja a Berényi grófi család nevét.

Valóban szörnyű az a dolog, a mi történt. A Berényi-család, egyik sarja, a János gróf, a ki már fiatal korában elkövette azt a bűnt, hogy kereskedelmi akadémiát is végzett a jog mellett, rossz utra tévedt. Nagyon rossz utra talált kerülni. Nem sikkasztott, nem lopott, nem hamisított váltót és nem szövötközött holmi Kánitzer Gézákkal, hanem — szégyen szinte kimondani uriemberek előtt — elkövette azt az izléstelenséget, hogy üzleti körlevelet adott ki.

A magyar grófok már sok mindenfajta körlevelet adtak ki. Irtak már a választóiknak, a hitelezőiknek, a jótékony hölgyeknek, a négyes rendezőknek, az egyetemi kereszény ifjaknak, a Duna-ünnep rendezőinek, de olyan hangon, a hogy Berényi János gróf cselekedte, még nem körlevelezett a följegyzett számu ősökkel bíró magyar urak közül senki.

A Berényi János gróf által kibocsátott körlevél ugyanis a következő:

Tisztelettel értesitem, hogy Berényi János gróf törvényszékieleg bejegyzett cég alatt bank- és gabona bizományi üzletet nyitottam.

Előkelő pénzintézeteknél és egyéb szakba vágó részvénytársaságoknál több éven át szerzett tapasztalataim, továbbá az üzlet alapos ismerete, valamint kiterjedt összeköttetésem a termelők és az értéksítő piacok körében, nemkülönben szigorú elveim a megbízhatóságot és az üzlet reális vezetését illetőleg, följosítanak arra, hogy becses bizalmát kikérjem, melyre magamat mindenkor méltónak fogom mutatni.

Üzletem körébe tartozik: Gabonaművek vétele-eladása; értékpapírok vétele-eladása; jelzálogkölcsonök kieszközlése és konvertálása, valamint minden bank- és terményszakmába vágó

ügylet lebonyolítása. Midőn még bátor vagyok megjegyezni, hogy kívánatra készségesen szolgálok cégemre vonatkozó referenciákkal, egyuttal arra kérem, hogy alanti cégjegyzésemet tudomásul venni sziveskedjék és maradok kiváló tisztelettel

Berényi János gróf.

Álljunk meg ennek a levélnek olvasása után, honfiak, polgárok és ifjak. Itt a figyelem ideje. Olvassuk csodáikozással, minden formában kifejezett bámulással s a legeslegteljesebb elképedéssel ezt az írást. Ez ugyanis kortörténeti okmány. Mértföldköve egy nagy átalakulásnak. Jelzése a mágnásosztály közpolgári tevékenysége kezdetének.

Ez a jelenség — s itt elhagyjuk már a főurakat elfogó ijedelem hangját — közgazdasági szempontból nagyon fontos. Ez a mágnás, a ki most úgy cselekszik, a hogy minden más becsületes munkásember cselekednék, nem a vagyonos, dús gazdag, hatalmas főúri családok sarja. Munkájával akarja megkeresni kenyerét. Amde ez a kenyérkeresés nagyon nehéz. A magyar föld javarésze ugyanis lekötött, nem szabad. Még pedig a méltóságos főrendek, a diszes és cziemes grófok kezében van a lekötött földbirtok. Tesznek-e ők azzal a nagy vagyonnal valamit a ma-

Mikes levelei. *)

Irtá: Nagy Zoltán.

I.

„Nézz csak kigyelmed, pattan már a rózsá,
Erzi-é, az ákác illatát hogy szórja!
Nézz csak, ó nézz, hogy fénylik az ég is..
Tavasz van, tavasz van, csak azt érzem én is.

Nézz a kis kertem, boldogasszony, jácmin...
O hogy, hogy virítanak az orgona fáim!
Pille, pille, fusson, ott a mályva mellett...
— Jó Mikes Kelemen, rám se hallgat
[kelmed?]

Beszélj csak, beszélj csak, én aranyvirágom.
Tavasz van, tavasz van, én is csak azt
[látom.
Oh hogy minden tavasz, minden álom
véges...
Beszélj csak, beszélj csak, Juliánám édes.

Kösd le lelkem szavad aranyfonalával,
Sasszárnyai nőttek, s galamb lenni áttal.
Vergődik, mint sólyom, szárnyát hogyha
[metszé,
Pedig azt se tudom, szeretsz-é, szeretsz-é?

Mozdul körülöttünk a levegőgég is,
Mozduló szívemmel alig bírok én is.

* Szerző eme szép, költői gondolatokban gazdag, gyönyörű stilszerű nyelvezettel megírt versével a kaszinó Kaszinoy pályázatán az első díjat nyerte. Szerk.

Tárogató tárog, hát én mire várok?
Perdül a dob! Megyek, Rákóczihoz állok!

„Elhagy... elhagysz... — „zeretsz, ki-
[mondad hát végre!
„Mint virág a napfényt, s ez jutalmam érte?“
„Bimbófakadásra, meglásd, visszazállok!“
„Siromon nyilnak már akkor a virágok!“

„Ne gyötörd a szívem...“ — „Boldogitni
[vágynám!“
„Árva hazám védem...“ „Engem hagysz
[itt árván!“
„Hirt szerzek...“ „Betűjét a szívemre vésed!“
„Nincs nyugtom...“ „Keblemen lesz a
[pihenésed!“

„Ne nézz rám...“ „Ha elhagysz úgy se
[látalak többé!“
„Ne ölelj...“ „Öllek örökkön-örökké!“
„A mennyország...“ „Ajkam ajakadra vágyik,
Maradsz, ugy-e, maradsz...“ „Halálíg,
[halálíg!“

II.

Fehér ágyasháznak ablaka kitarva,
Juliánna mereng ki az éjszakába.
Fordul már a gönczöl, rég tart már az éjjel,
Szikrázik a tejút tündér arany fénynyel.

Néma tájra borul a csillagos ég le,
Halvány kékre festi a hold ezüst fénye.
Élesen kiválik sötét faszor távol,
Felette a felhő lengő ezüst fátol.

Bánatos tündére a hallgatag éjnek,
Kedvese vagy talán aranyos napfénynek?
Egyre nyomát járod, soha nem talárod,
Szerelmes sziveddel róla szövőd álmod.

Róla beszél, halld csak, zúgó faszor lombja,
Sose, sose látod, ugye, mind azt mondja.
Arzodra borítod szüzi ezüst fátylad,
S könnyel sirod tele a susogó fákat.

Ezért, ezért oly bus a csillagos éjjel,
Hang nélküli bánat ezért ömlik széjjel,
Sóhajra ez készíti a sötétlő fákat...
Bánatosbb mi lehet, éi tündére, nálad?

Hallga! Mi ez? Távol, tárogató, ének.
Te szólaltál meg tán, tündére az éjnek,
Ó a te bűd nem fáj, ez a szívre támad,
Bánatosbb e nóta éj tündére, nálad.

Magyarország bújál! Ó jaj, ki ezt érzi!
Minden, minden benne, mi a szívet vérzi:
Óreg szüle, ifju mátká sóhajtása,
Milljó s milljó szívnek kinban szakadása.

Elhallgat az ének hosszan bűgő jajjal,
Felriad most újra dörgő hadi zajjal.
Jó kuruz vitézek Rákóczihoz térnek,
Szabadságról, harcáról mennydörög az ének.

Óreg, ifju vére lánggal ettől lángol,
Annyi anya szive, hajh, e miatt gyászol.
Férfi ettől hagy el nőt, gyermeket, házat,
— Jó Mikes Kelemen szive ettől lázad.

gyar közgazdaság fejlesztésére? Semmit. Nyugodtan vádják zsebre a jövedelmeiket, de nem gondolnak azzal, hogy hasonló módon jövedelmezne vagyonuk, ha annak okos és czélszerű fölhasználásával egyszersmind föllendítenék a magyar nagyipart.

A kérdés ugyanis az, hogy másutt, így Ausztriában is, a nagybirtokos grófok, a prédikátumos főurak vagyonukkal nagyipari vállalatokat létesítenek. Ténye ők az ország közgazdasági életében dolgoznak, avagy dolgozni engednek. Amde összetett kézzel s tétlenül nem pihennek.

Nálunk azonban a prédikátumos főurak és ezimeres grófok inkább elszegényednek, de büszkeségüket nem áldozzák föl az iparért és a kereskedelemért. A közgazdasági tevékenység nálunk bankigazgatói díjak bezebelése. Ahoz ugyanis nem kell más, mint a nemes-név odaadása a vállalathoz. Hanem dologról, munkáról szó nem igen eshetik közöttük.

Az ősök pedig, a kik kriptákban fekszenek, dolgoztak a haza javáért karddal. Ma szorgos, becsületes polgári munka kell az országnak. — Azzal kell szolgálni, mint a hogy Berényi János gróf tette. S az ősi berényi kriptában büszkén ragyog a ezimer. Az ősök örülnek s nem forgolódnak a sirjukban: az utód szorgalmasan dolgozik a hazáért. Méltó a grófsagra.

Hosszu háboru.

Most már meg lehet állapítani, ugyszólván biztosra, hogy az orosz-japán háboru nagyon hosszú ideig fog tartani.

Csak akkor lett volna gyors a befeje-

... Fehér ágyasháznak ablaka bezárva,
Hósin szüzi ágyán alszik Juliánna,
Réteken futkároz... Repül a párjához...
— Jó, Mikes Kelemen épen most kantároz.

Hull a rózsza... ákác... Együtt bolyognak
[kettőn,
Senki... Csak a madár néha hogy ha
[ebben...
Rózsát dobál rája... Édes csók az ára...
— Jó Mikes Kelemen most ül a lovára.

Fülemile csattog, kaczag a bokorba...
Tündér ifjak, lányok gyülekeznek sorba...
Holtomiglan!... Ajkán boldog mosoly
támad...
— Jó Mikes Kelemen, immár messze vágdat.

(Folytatása a holnapi számban.)

Egy bohózatiró naplójából.

Régebbi években, ha késő éjszaka — azaz inkább kora reggel — hazafelé botorkáltam, azok a szerény munkások, a kik olyankor nagy seprőjükkel a hazájukat tisztogatták, mindig lelkiismereti furdalásokat ébresztettek bennem. Ez a lelkiismereti furdalás azonban úgy látszik, minden éjjeli kóborlóban meg van. Nesstor Roqueplan, a Figaró egykori főszerkesztője, fiatalabb években sohasem vetődött haza reggeli 8—9 óra előtt s mikor ezt szóba hozták előtte,

zése, ha a tengeren győzni talált volna hamarosan az orosz. Ha tönkrement volna a japán hajóhad, akkor a japánok nem folytatták volna tovább a háborut. Békét kellett volna vásárolniok minden áron, még könyörgés és megalázkodás árán is. Mert akkor nem szállíthattak volna csapatokat se Koreába, se Mandzsuriába. Saját hazájukban támadta volna őket az orosz; azt kellett volna védelmezniök. Az orosz hajók ott horgonyoztak volna a japán kikötőkben, összerombolták volna Yokohamát, partra szállították volna a kozákokat, s diktálták volna a béke feltételeit.

De nem így történt.

A csatákat intéző sors úgy akarta, hogy a tengeren a japánok legyenek a győztesek. A muszka hajóhad egy része tönkrement, a mi megmaradt, alig lesz képes valami nagy ellentállást kifejteni és semmi esetre sem lesz képes fordulatot adni a háborunak.

A további küzdelem tehát szárazon fog végbemenni Koreában és Mandzsuriában.

Nem kell hozzá valami nagy jóstehetség, hogy mindezekből meg lehessen állapítani, miszerint sokáig fog elhúzódni a háboru.

Oroszország most már csak nagy áldozatok és erőfeszítések árán győzhet. Ahhoz pedig idő kell, miután oly távol esik a háboru színhelye. Oroszország legyőzéséhez pedig még több idő kívántatik.

Nemcsak a tekintélyét vesztené el Oroszország, hanem egész ázsiai hatalmi állását is, ha világ csufjára áldozatok árán kötne békét. Ezt nem fogja megeselekedni, a míg van egy használható ezrede. Addig fogja tehát Keletre küldeni a katonáit a míg csak lesznek ilyenek. Már pedig soká lesznek. S békét csak akkor köt, ha vagy teljes lesz a veresége, vagy ő marad győztes.

Ennek így kell történnie, bárminő magának a császárnak a hangulata, akár békére hajlik a természete, akár háborúra. Mert az események erősebbek még a császároknál is.

Egy hosszas háborúra van kilátása a

azzal érvelt, hogy éjjel legalább nyugton érzi magát, mert olyankor nem találkozik emberekkel, a kik morálpredikációt tartanak; a morálpredikálók olyankor alszanak. Ez a Roqueplan mesélte nekem egy alkalommal, hogy éjszakai sétáin, ha utczaseprőket lát, mindig marcangolja őt a lelkiismeret.

— Látod, azaz én lelkiismeretem, a mely ott söpör — mondta.

Aztán tovább mesélt nekem Roqueplan. Elmondta, hogy éjszaka ő és a barátja, lord Seymour, a Maison Dorée egy orgiájából távozóban különös gondolatra jutottak az utczaseprők láttára. Megálltak a munkások előtt és beszédbe elegyedtek velük.

— Nagyon fáradtságos lehet a munkájuk — szóltak az utczaseprőkhöz.

— Oh, nagyon.

— Csodálatos! — mi azt hisszük, hogy minket nem fárasztana el annyira.

— Hát megpróbálhatják — felelték az utczaseprők nevetve és odatartották a két barátnak a seprőket. — Csak ne zsenirozzák magukat, próbálják meg!

— Jól van; próbáljuk meg; legalább eltelik egy fél óra — szólt Roqueplan.

— Ez pedig mindig jobb, mint a kávéháza menni, a mely ugyis zárva van, — vélte lord Seymour.

— Egyszerre a fölgyigázó toppant elő. Meglepetten nézte a két „amatört”.

— Ejha! — mondta. — A munka

világnak, mely tovább fog tartani, mint például a német-francia háboru. Sok százezren fogják veszteni életüket, sok millió könnyet fognak hullatni az anyák és a nők, milliókra menő vagyon fog elpusztulni.

Mert az ember Isten képmására van teremtve ugyan, gondolkodó és eszes lény, de mindenekelőtt mégis vérengző és ragadozó állat.

Rombolás.

— február 15.

(p) A vámtárgyalásokat megelőző vám és kereskedelmi értekezlet már napok óta tanácskozik Budapesten a vámtárgyalásoknál követendő irányelvekről s a szerződés előkészítéséről. Ezáltal nyilvánvalóvá lett, hogy a magyar kormány engedett a német birodalmi kormány felhívásának a vámtárgyalások megkezdését illetőleg.

Különben pedig ezzel látni engedvén, hogy nem nagyon fáj a feje, hogy tétlenül az 1899. XXX. garanciaiális törvény egyik oszlopát üti ki és hogy nem nagy gondot okoz neki az ezáltal elkövetett nyílt törvénytörés. Mert az idézett törvény 4. §-a rendel, hogy „a külfölddel megkezdendő tárgyalások előtt az autonom vámtarifa új autonom-vámtarifával helyettesítendő”. E tárgyalások tehát nélkülözni fogják a törvényes alapot, sőt a törvényt egyenesen kihívják maguk ellen. A magyar kormány, úgy látszik, nem a gombot akarja az esetleg megrendelendő kabátra varrni, hanem úgy gondolkozik, hogy előbb legyen meg a gomb s ha megrendelik a kabátot, hát a gombhoz varrja a kabátot.

A fentidézett törvény 5. §-a pedig a viszonyosság megszegésének tekintti a 4-ik §-ban megállapított feltételek be nem tartását, valamint azt is, ha Ausztriában a vámtarifa nem törvényhozási uton, hanem a híres 14. §. segélyével létesül. A viszonyosság megszegése pedig természetesen maga után vonja a vámszövetség felbomlását.

egészen takaros. Hát ti utczaseprők akartok lenni?

— Régóta ez a legforróbb vágyam — mondta lord Seymour.

— Az enyém is — fűzte hozzá Roqueplan.

— Jól van. Ha elkészültetek jertek hozzám, majd holnap munkába állítalak beneteket!

— Nagyon szépen köszönjük!

Hanem egy negyed óra múltán a két jóbarát úgy vélte, hogy ez a munka mégis fárasztóbb, mint ők hitték. Visszaadták a munkásoknak a seprőket és hogy a hálájukat bizonyítsák, így szóltak:

— No most majd iszunk egyet az egészségünkre.

— Nagyon szívesen — felelték az utczaseprők.

És a két jó barát felzörgette a Maison Dorée gazdáját és pezsgőt hozatott.

Az egész társaságnak, a seprőöknek is poharakat adtak; így aztán leültek a tróttior szélére és elkezdtek inni a habzó italt. A válogatott társaság oly buzgalommal fagyasztotta a drága nedűt, hogy hamarosan jó hangulatba jutott. Az egyik utczaseprő kissé rekedt hangon — a minnek a hajnali levegő volt az oka — bordalba kezdett, mire az egész társaság a seprőnyelekkal verte hozzá a taktust.

A boulevard lakói, a kiket ez a különös hangverseny az álmából felriasztott,

Aggasztó azonban az, hogy a magyar kormány mily könnyelműen s meggondolatlanul rombolja le a garanciális törvény legelső biztosítékát. Mert a milyen könnyelműen tultette magát a törvény egyik pontján, ép úgy, oly könnyen tultetheti magát a törvény többi garanciális pontjain is. És ha már nem okvetlenül szükséges neki a tárgyalásoknál a törvényes alap, miért ne aggodalmaskodnánk, miért ne tennénk fel róla, hogy nem tartja magát a törvény többi rendelkezéseire sem. Nevezetesen, hogy 1907-en tul nemzetközi kereskedelmi szerződések ne kötessenek. Itt nagyon, de nagyon vigyáznunk kell, nehogy megint nagy ravaszsággal, alattomosan megkössék kezünket az 1907-en tul terjedő szerződésekkel. Annál is inkább legyünk résen, mert a kormány szöcsövein már is kürtölteti, a hangulatot a mellett keltik, „hogy oly szerződés, mely 1907-ig tartana, aránylag csekély értékkel bírna“ stb.

Nehogy megint az a kétségbeejtő állapot álljon be, hogy a mikor megszabadulunk a vérünket, zsirunkat kiszipolyozó osztrák szövetségtől, másfelől kötve tartson bennünket a nemzetközi kereskedelmi- s vám-szerződések későbbi lejáratára.

Az igaz, hogy a legmesszebbmenő aljasság, érdekeinkelleni vak árulás volna a szentesített törvény ilyen kijátszása. De ismétlem, hogy az a kormány, mely oly könnyűszerrel rugja ki maga alól a törvényes alapot, ép oly könnyen tulteszi magát a többi garanciákon.

Miért nem fog a kormány az önálló gazdasági berendezkedéshez? miért nem készül a magyar autonom vámtarifa megcsinálására? Hisz ezt a törvény neki világosan meghagyja. Miért követ el ezek helyett törvényszegést! Ez csak az osztrák érdekek vak szolgálatával okolható meg.

Még csak azt is Ausztriának érdeke kívánja, hogy a német birodalommal tárgyalást kezdjen a monarkia. Magyarország kormánya a törvény ellenére; mert, ugy kívánja Ausztria legmagasabb érdeke. Ugyanis a vámháboru kitörése Ausztriára nézve azt jelenti, hogy 823 millió értékű árucikke

nagyon meg voltak lepetve. Hálósipkás fejek jelentek meg az ablakokban.

Ez azonban semmi sem volt. Lord Seymour azonban fölfedezett egy verklit, a ki bizonyára valami politikai gyűlésből vagy lakodalomról jött s alaposan inogni erőzte lába alatt a földet. Éppen erre az emberre volt szükség. Lord Seymour nyomban felkérte a kintornást, hogy sziveskedjék zene gyanánt szolgálni, — a másik perczben ott keringőzött az egész társaság a kocsiton. Gyönyörű látvány volt, igazi párisi látványosság. Azonban hirtelen ott termett a felügyelő. Bámulatába leesett az álla, mikor a pezsgős palaczkot meglátta. Aztán ünnepélyes komolysággal kijelentette, hogy a rendőrprefektusnak jelentést tesz és valamennyit eicsapatja a szolgálatból. Lord Seymour azonban oly szépen kínálta egy ponár pezsgővel a felügyelőt s oly megnyugtató hangon beszélt vele, hogy annak megpuhult a szive és semlegességet ígért, ha nyomban folytatják a munkát és a két gavallér nagy befolyásukkal fizetésfölemelést eszközöl ki az ő számára.

Igy is történt. Az utczaséprők és séprőnők még egy utolsó poharat felhörpintettek, aztán olyan buzgalommal láttak ismét a munkának, hogy soha ilyen szépen nem volt fölseperve a boulevard, mint ezen a reggelen...

kiszorul a német piacról. Es nem is igen gondolhatjuk föl, hogy hol tudná ezt elhelyezni. S míg Ausztria ily nagy károsodásnak nézne elébe, addig Magyarország csupán 154 millió értékű árucikke cserélne piacot. Mert talán mondanom sem kell, hogy ezt a belfogyasztás s más államok teljesen kimerítették.

Ezt nem bírná ki Ausztria. Igy kénytelen lenne különválni és külön szerződni.

Ezekből nyilvánvaló, hogy a tartománynak Ausztria az osztrák ipar érdekének védelme diktálja a törvényszegést.

Legyünk tehát résen, mert az osztrák érdekek gyáva szolgálata, melyek természetesen maguk után vonják a gyenge magyar ipar romlását, arra készíthetik a kormányt, hogy az osztrákokra nézve féltelmetesen közeledő időponttól alattomosan, a törvényt megkerülve, a nemzet kezéből kiüsse, a vagy újabb évtizedre kitolja az önálló vámtérület tényleges állapotát.

EGYESÜLETEK.

A Polgári kör, városunk ez előkelő polgári egyesülete tegnap tartotta rendes évi közgyűlését, a kör érdemes elnöke Vecsey Imre vezetése alatt, a kinek ügybuzgósága mellett a kör csak fokozatosan fejlődik s mindjobban virágzik. Felolvasták az évi jelentést, mely szerint a kör vagyona az elmúlt évben 14,889 kor. 43 fillerre emelkedett. A folyó évi költségvetés 8451 kor. 75 fillér bevétellel s 6100 kor. 44 fillér kiadással, tehát 2351 kor. 31 fill. maradvánnyal állapított meg. Ezután megejtették a tisztújítást. — Megválasztottak: elnöknek Vecsey Imre, alelnöknek Czeglédy Gyula, főjegyzőnek Kerékgyártó József, aljegyzőnek Raics Gyula, pénztárnoknak Dávid Mihály, ügyvédnek Buday Gyula, könyvtárnoknak Horkay Lajos, gazdának Bán István, számvizsgálóknak Kovács Mihály és Lévy Gyula. Rendes tagok lettek: Biczó Gyula, Boross Ferencz, Czeglédy József, Csáky Gergely, Csáky János, Csóka Sámuel, Dávid Sándor, Erdődi László, Hajdu Zsigmond, Haranghy György, Horváth János építész, Káposztás Imre, Komlóssy Arthur, Komlóssy Mihály, Moricz Ferencz, Oláh Károly, Roncsik Lajos, Serli Ede, Szabó Imre, Szabó Kálmán, Szathmáry Mihály, Tóth Imre, Udvarhelyi Géza, Uszó István. Póttagok: Kiss György, Agárdy Lajos, ifj. Horváth János, Kiss Kálmán.

Közjegyzők gyűlése. A debreczeni közjegyzői kamara tegnap délelőtt kilencz órakor tartotta meg évi rendes közgyűlését Lestyán Adorján elnöke alatt. Az évi jelentés felolvasása után, a mely az ügyforgalom örvendetes szaporodásáról is számot adott, a választások történtek meg. Titkárrá megválasztották Bagdi Papp Sándor karczagi közjegyzőt, pénztárnokká Mezey Mihály váradi közjegyzőt. Rajtuk kívül választmányi taggá Balogh Géza helyi kir. közjegyzőt. Számvizsgálókká megválasztották: Lintner Sándor böszörményi, Somogyi Gyula és Stetner János székelyhidi közjegyzőt. A tegyelemi választmányba Balogh Géza és Kovács Elek közjegyzőket választották bs.

A debreczeni izr. hitközség tegnap tartotta Falk Lajos elnöke alatt tisztújító közgyűlését. Elnök lett újból Reichmann Ármán, alelnök Druker Mór, pénztáros Fenyő Sándor, ellenőr ifj. Schvarcz Vilmos, gondnokok: ifj. Csengeri Ignác, Fischer Adolf és Kellner Dávid lettek.

Vas- és fémmunkások gyűlése.

A magy. orsz. vas- és fémmunkások központi szövetségének debreczeni helyi csoportja tegnap tartotta első rendes évi közgyűlését. Jelen volt a tagok kétharmadrésze. Elnök az ülést félúgy órakor megnyitotta s jelentést tett az 1903. jun. 26-án tartott alakuló közgyűlés óta lefolyt működéséről. Tudomásul vették és a felmentvényt megadták. A tisztikar választása következett ezután, melynek eredménye a következő: Cserny Feren z elnök, Pányoki Lajos jegyző, Borsi József pénztárnok, Borbély György s Kovács Ferencz ellenőrök, Szatmári N. és Csoluri József bizalmi férfiak. A magánhelyiség megtartására és több kisebb ügyek elintézésére irányuló indítványok elfogadása után elnök a gyűlést fél hat órakor bezárta.

SZINHAZ.

Műsor:

Hétfő: Utzása Magyarország körül. (B. bérlet.)
Kedd: Tavasz. (C. bérlet.)
Szerda: Drótotót. (A. bérlet.)
Csütörtök: Szombatok. (B. bérlet.)
Péntek: Egyenlőség. (C. bérlet.)
Szombat: Egyenlőség. (A. bérlet.)
Vasárnap délután: Pesti nők; este: Egyenlőség. (B. bérlet.)

Utzás Magyarország körül.

A premierek iránt a közönség az utóbbi időben mindenkor érdeklődést tanusit. Nem indul el a fővárosi lapok kritikái után, mert gyakran megesik, hogy a darab ép ellenkező hatást gyakorol a közönségre, mint a milyen a kritika, de meg az sem ritka eset, ha egy darab a fővárosban megbukik, vidéken a szereplők diadalra juttatják.

A tegnap este „Utzás Magyarország körül“ című bemutatott látványosságot a szereplőknek sem sikerül glóriával körülfonni. A látványosság szerzője ifj. Bokor József eszméje nem megvetendő. Egy darabban be akarja mutatni Magyarország különböző tájain divó népszokásokat, tájszólásokat és tánczokat. Ez az eszme, de a kivitel kezdetleges, olyan gyenge, hogy egyáltalában semmiféle szórakozást nem nyújt.

Hogy összefüggés is legyen, egy kis szerelmi históriával fűszerezi a darabot. Ez a szerelmi történet a darab meséje is. Pár szóval elmondhatjuk.

Pataki és Csige szeretik egymást. A leány apja, Faragó, gazdag budapesti háziúr, mit sem akar hallani a házasságról.

A szerelmeseknek védőjük akad a kisasszonyék ügyes és ravasz szobaleányuk, Hahnel Aranka személyében, kinek segítségével megszökik a szerelmes pár. Velük tart a szobaleány is, ki örökdió felettük.

Az apa megtudja leánya szökését, egy titkos rendőrrel, Krémerrel utánuk megy.

A szerelmesek előbb dunántul egyik falujába mennek, hol épen bíróválasztás van. Az apa nyomukban van. Tovább szöknek és szökésük közben elvetődnek a tótok, székelyek és oláhok közé, mig végre egybekelnek.

Ez a darab meséje. A szerelmesek beutazzák Magyarországot és rendszeresen akkor történik valami, legtöbb esetben lakodalom, mikor ők a községbe érnek.

A látványosság abban rejlik, hogy bemutatják a tót, székely, oláh lakodalmi szokásokat és táncokat.

A szereplők mindent elkövettek a sikerért, de ez nem ment. Az előadás kissé döcögős is volt és egyik-másik szereplő annyira „tájézólással” akart beszélni, hogy egyetlen szavát sem lehetett megérteni.

A szereplők közül Halmel Anka aratta a legnagyobb sikert. Ő a darab mozgató eraja és sok ügyességgel játszotta meg a szobalány szerepét.

A többi szereplők közül különösen Faragó és Krámer vált ki, mellettük még Ráthonyinak, Hegyi Lilinek, Szilágyinak, Mezeynek és Karaesnek jutott ki a sikerből.

L. J.

A Tavasz, ez a bájos zenéjű operett kerül szíre holnap, kedden, valószínűleg telt ház előtt, miután a híres füttykuplé szerint a darab többi számai is nagyon népszerűek lettek. A főszerepet Felhő Rózsi játssza.

Egyenlőség. Az idei szezon egyik legfőbb érdekessége lesz az Egyenlőség cz. színmű, melyre a jegyek kedd, február 16-ikától kezdve válthatók. A darab pénteken kerül színre először.

NAPI HIREK.

A bagaméri kőbálványok.

— Mivel mulatnak Pocsajon. —

— február 15.

A hosszú téli estéken elunhatja magát a jámbor falusi ember. Nem csoda, ha egyéb szó híján, a vitatkozó vidékiek csodálatos mesét találnak ki, egymás mulattatására. Pocsajon — mint levelezőnk írja, — most a kőbálványra vált bagaméri emberekről mesélnek csodálatos történetet. Naiv história biz ez, de megírjuk, éppen a falusi mulatságok jellemzésére s hozzáteszük a tudósító megjegyzését: a ki nem hiszi el, menjen el Bagamérra, a guti erdőbe. Ime a mese.

A sok Kiss János között, élt Bagamérrban egy Nagy János nevű zsellér, a ki esztendőkkor elment Amerikába ment szerencsét próbálni, magára hagyva feleségét hat apró gyerekekkel. Most azután levél jött, tul az Oceaánról. Azt írta a feleségének, hogy várja a vámos pércsi állomáson, nagy summa pénzzel haza érkezik.

A levelet valahogy az asszony komája fogta el s elhatározta, hogy elteszi az újvilági embert láb alól, a pénzét pedig elrabolja. A koma a fiával el is mentek a pércsi állomásra, a hol nagy örvendezéssel fogadták a messze utról jött embert. — Fölültek a szekérre s neki vágtak a guti erdőnek. Mikor a rangeteg közepébe értek, a koma megállította a lovat.

— Na komám, szálljék le, ütött az utolsó órája.

Az újvilági ember előbb tréfára vette a dolgot. De a koma hangja fenyegetővé vált:

— Imádkozzék kend, azután végezzünk!

Az amerikai Nagy János mit tehetett — imádkozott. Imádkozott a feleségéért, a gyerekeiért, a tulajdon lelki üdvösségeért, mikor aztán Istennek ajánlotta lelkét, a

koma, meg a fia, a szekérhez indultak a fejszéért. Mind a ketten egyszerre emelték fel a gyilkos szerszámot és csodák-csodája, már nem üthettek vele. Hogy miért? — kérdi az olvasó. A felelet egyszerű. Hát kőbálványra váltak.

Igy mondja ezt el a pocsaji levél s mi csak a tudósítót idézzük megint: a ki nem hiszi, menjen el a bagaméri erdőbe.

— **Papp Zoltán,** a tiszalóki kerület országgyűlési képviselője ma Debreczenben időzött.

— **A vármegyei távbeszélő hálózat.** A kereskedelmi miniszter tegnap leirt a vármegyéhez a megye területén felállítandó távbeszélő hálózat ügyében, megsürgetvén az e tárgyban hozandó végleges intézkedések megtételét. Figyelmezteti a megyét, hogy ha még márczius végéig véglegesen döntenek, akkor a nagyváradai postaigazgatóság már április elején megkezdí a munkálatokat s a hálózat még ebben az évben teljesen elkészül. A megye már megszavazta a maga részéről a hozzájárulást. (Az is igaz, hogy ezt a határozatot a földmivvelésügyi kormány még nem hagyta jóvá) Most azután Debreczen városán van a sor, hogy a hozzájárulást megszavazza az ipari, kereskedelmi, földmivvelésügyi, de gözigazgatási szempontból is nagyon kívánatos intézményhez.

— **A róm. kath. szegényház át-helyezése.** A római kath. egyháznak a Petőfi-téren van a szegényháza. A szegényház ma már rendeltetésének nem felel meg és a róm. kath. egyházközség azzal a kéréssel fordult a tanáshoz, illetőleg a közgyűléshez, hogy a tervezett felveendő nagykölesönbe illesszék be egy újonnan építendő róm. kath. árva- és szegényház építésének költségeit is. A jog- és pénzügyi bizottság már foglalkozott ezzel az ügygel és a kérelmet elutasítani javasolja. A jövő hóban tartandó közgyűlés határoz véglegesen, teljesíti-e a kérelmet.

— **Előléptetett állatorvosi felügyelő.** Debreczen város egy jóakarójának előléptetéséről értesülünk. Gracsányi Gyula állategészségügyi felügyelőt a király főfelügyelővé léptette elő. Gracsányi Gyulát a város hivatalos körei és a gazdaközönség jól ismeri. Pár év előtt, mikor a ragadós tüdőlob uralkodott, a miniszter megbízásából hosszabb ideig tartózkodott Debreczenben és olyan sok jóakarattal viseltetett a városiránt, hogy az ő közbelépésére a várost a zár alól rövid idő alatt feloldották. Másik érdeme: az ő kezdeményezése és támogatása folytán Debreczent 9 különálló állategészségügyi kerületre osztották fel, a mely a belforgalmat nagyban megkönnyítette és elejét vette annak, hogy a vásárok megtartását betiltották. Bizonyára örömmel veszik nálunk is Gracsányi előléptetését, a mely méltánylása és jutalmazása az ő lelkes munkásságának, melyet az állategészségügy érdekében kifejt.

— **Gróf Zichy Géza Szoboszlón.** A világhírű zeneművész a napokban a szoboszlói dalegylet egyik alelnökéhez levelet intézett, a melyben tudatja, hogy június havában meg fogja látogatni városukat. Zichy Géza gróf értesítése Szoboszlón nagy örömet keltett.

— Kivándorlás Amerikába.

Eddig az Amerikába való vándorlást amerikai és angol ügynökségek közvetítették. Miután a kormány belátta, hogy a kivándorlást nem lehetett megakadályozni, engedélyt adott az Adria tengerhajózási társaságnak, hogy az közvetítse a kivándorlást, így legalább a mit a vámon elveszítünk emberanyagban, legalább a révén megkapjuk részben. Most azután a megyéhez leérkezett átiratában tudatja, hogy kiket bizott meg az Adria-társaság kivándorlások eszközésével. Ezek a közvetítők legalább nem járnak olyan lelketlenül el, mint a külföldiek s csak azokat engedik utnak, a kiknek reménységük lehet arra, hogy az új világban meg is tudnak élni.

— **Az Alföldi Takarékpénztár** Debreczenben Részv. Társaság vasárnap, a hó 14-én tartotta meg gróf Degenfeld József elnöklete alatt évi rendes közgyűlését. Az 1903. évi nyereségnek 54,005 K 85 fillérnek felosztására nézve az igazgatóság által előterjesztett javaslatot a közgyűlés elfogadta s ennek értelmében a felmentvényt is megadta. Említésre méltó és örvendetes dolog, hogy a részvényenként 12 koronájával 24,000 koronára rugó évi osztalék mellett az intézet a tartalékokat az ez évi nyereségből 24,295 K 89 fillérrel emelte, úgy, hogy ezzei az alapok összege 190,000 koronára emelkedett. Az igazgatóságból sorrend szerint kilépett gróf Degenfeld József és Ormódy Lajost, úgy a régi felügyelőbizottságot Schmid Ágostont, Káposztás Jánost és Sámy Bélát a közgyűlés újból megválasztotta. Felügyelő-bizottsági póttagok lettek Weszter István és Kovács Gyula; választmányi tagok pedig Stegmüller Árpád, Rósenfeld Salamon, Tafler Ignác és Münch Gusztáv.

— **Tiltott lóhus árulás Egyeken.** Mészáros Péter egyeki lakosnak meg van az a jó szokása, hogy ha a lova megdöglik, annak a husát értékesíti. Már tavaly egy izben elárusította egy megdögölt lovának a husát, most megint ilyen cselekedetre vete-medett. Két lovat, — mindkettő közel állván a dög gödör széléhez, — leszuratta s titokban jó vásárt csinált a husával, melyet 2 koronás darabokban szeltire-hosszára árult. Tizennégy család evett a lóhusból, a mely, mint a vizsgálat kiderítette, nagyban ártalmas volt az egészségre, miután a ló kehes volt. Hercz Géza egyeki lakos feljelentést tett a tiltott lóhus árulásért a csendőrségnél, mely vizsgálatot tartott Mészáros Péternél, a kinél megtalálták a pinczében a titkos mészárszéket. Mészáros Péter ellen az eljárás megindították.

— **Uj községi orvos Tégláson.** A dr. Imre Gábor elhalálozásával megüresedett községi orvosi állásra dr. Weisz Áron népszerű fiatal orvost választotta meg Téglás községe.

— **Gyógyszertár átvétel.** A Kossuth-utcai Rotschnek V. Emil-féle gyógyszeritár kezelését április 1-től kezdve G. Nagy Ferencz h.-szoboszlói gyógyszeritárulajdonos veszi át.

— **Vesztett kutya g. rázdálkodása.** A kőbor ebek ismét elszaporodtak a városban. Tegnapelőtt a gypmester két segédjét harapta meg egy ilyen kőbor eb, melyről a

vizsgálat kiderítette, hogy veszett volt. A két megharapott embert Budapestre a Pasteur intézetbe szállították és a rendőrfőkapitányság mai naptól 40 napi ebzárlatot rendelt el.

— **Furfangos borlopás.** Egyik helybéli cég régen észrevette, hogy az általa szállított borokra panaszoknak a rendelők. Panasz merült fel, hogy kevesebb a bor egy pár literrel. Egy véletlen körülmény azután megmagyarázza, hogy miképpen tűntek el a hordókból a hiányzó borok. A rendőrségi közegek tegnap nyomozás közben észrevették, hogy az illető cég kocsisa a Dobozi temetőben megállítja a kocsit egy kevésbé járatos helyén a temetőnek s ott babrál rajta nagy titokzatossággal. Megleste és akkor látták, hogy a kocsis a szállított boros hordókat egy közönséges foróval megfurta, gummi csövet dugott a hordólyukba s több üveget megtöltött vele. Azután szépen facsapot dugott a hordólyukba, basározta s mint a ki jól végezte a dolgát, vigau tovább állott. Hanem a rendőrök jelentést tettek az esetről s a kocsist le tartóztatták.

— **B-Ujvároson egy műkedvelő társaság alakult,** melynek tagjai jótékony célra három előadást rendeznek és pedig: február 18-, 21- és 28-án. Mindhárom estén a Sarga csikó népszínművet adják elő.

— **Külföldre írott levelek és levelezőlapok.** A külföldre még mindig igen sok elégtelenül bérmentesített levél és levelezőlap érkezik, ennek oka abban van, hogy a közönség ezen küldemények bérmentesítési díját nem ismeri. A közönség tájékoztatására ismételten közlöm, hogy a külföldre szóló egyszerű levél díja 25 fillér, a levelezőlap díja 10 fillér; Ausztria, Bosznia, Herzegovina, Németország, Szerbia és Montenegróval való forgalomban pedig a levél díja 10 fillér, a levelezőlap díja 5 fillér. Közlöm egyúttal azt is, hogy Törökországba könyvek nem postai csomagban, hanem lezselészerűben keresztkötés alatt s ha értékesebb keresztkötésű küldeményekről van szó, ajánlva küldendő. Magy. kir. posta- és távirat igazgatóság.

— **Nagy verekedés** színhelye volt ma a kispiacon. Mester István, a kit mint híres falurosszát ismer a debreczeni rendőrség, összekapott Simon Miklós társával s verésre verte. Az ügy a rendőrség elé került.

— **Megszökött tanonc.** Csövesi Sándor hajdusoboszlói kovácsmester tegnap jelentést tett a rendőrségnek, hogy Uller István debreczeni illetőségű tanonca megszökött tőle. A rendőrség megindította a körözést a megszökött tanonc ellen s ma reggel el is csípte a piacon.

— **Meghívás.** Az „István“ gőzmalom társulat munkásai önképző- és betegsegélyzőkőre 1904. február hó 28-án délután 3 órakor a kör kértmalom-utcai helyiségében, rendez évi tisztújító közgyűlést tart, melyre a kör összes tagjai ezennel meghívotnak.

— **Vissza hozza a szive.** Bőr Juliánát, mint a rendőrség előtt bevallotta, mindig visszahozza a szive Debreczenbe. Ugyancsak ilyen okokból daczára, hogy örökre ki van tiltva, mégis mindig vissza jön Örvendi Juliska is. Mindkettő 30-30 napi elzárásra lett ítélve, azután pedig eltoloncsolják őket.

— **A csizmadiák szakcsoportja** tegnap délelőtt közgyűlést tartott, melyen a

folyó ügyeket intézte el és előkészítették az ipartestület 28-iki közgyűlését. A szakcsoport tanácskozásait Tóth Kálmán elnök vezette.

— **Hírek az anyakönyvi hivatalból.** A helybeli anyakönyvi hivatalban a múlt hét folyamán házasságot kötöttek: Pompola Ferenc Fejér Borbálával, Tiszai Imre Birinyi Máriával, Papi Ferenc Dusa Erzsébettel, Borsó Gábor Tóth Juliánnával, Nyilas László Kertész Eszterrel, Ménes Imre Luczi Juliánnával, Horváth Imre Vizslóczy Eszterrel, Csorvau Mihály Kovács Rozával, Bakóczy László Szabó Zsuzsánnával, Karanczi Mihály Molnár Eszterrel, Fisár József Katona Erzsébettel, K. Molnár Ferenc Bónia Erzsébettel, Liszka József Marozsán Klárával. Összesen 13. pár. — Ugyanezen idő alatt a következő halálozási eseteket jelentették be: Almási József 27 éves cseléd, Székely János 75 éves napszámos, Nagy Károly 49 éves napszámos, Deak Imre 63 éves kőműves, Jablonkai János 37 éves napszámos, Székely Imre 69 éves napszámos, Jobbágy István 23 napos, Schürger Ives Gyuláné 31 éves, Nagy József 23 éves napszámos, Holczér Mária 19 hónapos, Nagy Erzsébet 8 napos, Tégiási András 1 napos, Ablakos Jánosné 40 éves napszámosnő, Kiss József 69 éves csizmadia, Adorján István 5 éves, Kovács Erzsébet 8 hónapos, Mezei Julianna 18 éves cseléd, Nagy József 61 éves napszámos, Löwinger Dánielné 31 éves, Kiss Margit 2 éves, Lippe Armin 62 éves hivatalnok, Nagy Margit 6 éves, özv. Bereczki Istvánné 51 éves, özv. Popovics Mihályné 71 éves, özv. Tarcsai Mihályné 55 éves, Bráthy Károlyné 53 éves, Kónya Imre 23 éves honvédhuzár, Hegedűs Mihályné 27 éves, Wieser Béla 6 hónapos, Varga Dániel 5 éves, Soltész József 27 hónapos, Papp Tivadar 51 éves honvédfőnagy, Miskolci István 2 éves, Bikfalvi Erzsébet 4 napos, Szabó Margit 1 éves, Tatár Sándor 2 éves, Molnár József 50 éves hivatalnok. Összesen 37. Minthogy továbbá ugyanezen idő alatt összesen 51 születést (23 fiú 28 lány) jelentettek be, úgy a születések 14-el mutták felül a halálozásokat.

TÁVIRATOK.

Soós bírót elítélték.

— A „Debreczen“ eredeti távirata. —
(Érkezik d. u. 1/2 órakor.)

Budapest, február 15. Ma ért véget Soós Kálmán volt budapesti felebbviteli törvényszéki bűnpöre. Az ítéletet délelőtt 10 órakor hirdette ki Rónay Kamil elnök.

A bíróság Soós Kálmánt bűnösnek találta a megvesztegetés büntetésében s ezért 3 évi fegyházra, hivatalvesztésre és politikai jogainak 5 évre való fel-függesztésére ítélte.

Ugyancsak bűnösnek találták a terhére rótt cselekményekben Schwarz Ábrahámot, a kit 2 évi és 6 hónapi fegyházra és 5 évi hivatalvesztésre ítélték.

Minisztertanács.

Tegnap délután minisztertanács volt Tisza István miniszterelnök vezetése mellett A miniszteri tanácskozáson részt vettek az összes miniszterek. Folyó ügyek nyertek el-

intézkést a tanácson, többek közt Hieronymi Károly kereskedelmi miniszter tett előterjesztést ama nagyarányú személyi változásokról, a melyek a magyar államvasutak igazgatóságában vitetnek keresztül. E személyváltozások folytán nagy megtakarításokat fognak elérni

A kölesdi választás.

Budapest, február 18. A Pichler Győző elhunytával megüresedett kölesdi választókerület mandátumáért ma kezdődött meg a versengés. A választás reggel 9 órakor rendben indult meg. Jelöltettek gróf Benyovszky és Szeles Adorján függetlenségi programmal és Simonsics szabadelvű programmal. Délelőtt 11 órakor a szavazatok száma a következő arányban áll:

**Benyovszky 183,
Simonsics 155.**

Szeles Adorján délig egyetlen szavazatot sem kapott.

Az orosz-japán háború.

A pekingi francia tengerészeti attasé jelenti Párisba, hogy a Yalu folyó mellett összeütközés volt az orosz és japán előőrsök között. 80 japánt elfogtak.

A londoni vasárnapi lapok azt a hírt terjesztik, hogy Vladivosztokek orosz hajórajból 3 hajó elsüllyedt. Ezt a hírt még hivatalosan nem erősítették meg.

Londonból jelentik: Egy Pétervárról ideérkezett távirat szerint a szibériai ezredek főparancsnokává Beningkampff-ot nevezték ki.

Alexejev tegnap tett jelentést a csárnak, hogy tegnap kapott értesítést arról, miszerint megkísérelték Mandzsuroország határában a táviró oszlopok lerombolását és a Sungari-hid egyik oszlopának felrobbantását. Ezt azonban észrevették s azóta a vasutakat erősen őrzik.

Londonba a Standardnak jelentik megbízható forrásból, hogy a japán hajóhad még mindig Port-Artur előtt áll s tegnap valamint ma is támadólag lépett fel. A japán szállítóhajók bevárják a kellő pillanatot, hogy esapatokat szállíthassanak partra.

TÖRVÉNYSZÉK.

Kalmár Antal dr. királlysértési pöre.

— Saját tudósítónktól. —

— február 15.

A szegedi esküdtbíróság szombaton nagyfentossági politikai bűnpörrel foglalkozott. Kalmár Antal dr., a kiváló közjogász,

lapunknak is vezércikkírója állott az esküdtbírák előtt a klop-i hadiparancs kibocsátása után e lap hasábjain is megjelent, a katonákról írott hatalmas cikke miatt. A szegedi királyi ügyészség ebben a közleményben királlysértést, izgatást és lázítást látott s megindította az eljárást Kalmár Antal ellen.

Szombaton volt ennek a politikai háttérű nagy bűnpörnek tárgyalása az esküdtbírák előtt. A tárgyalás keretében olyan vitatkozások és fejtegetések hangzottak el, amelyek állandóan izgalomban tartották a nagyszámú hallgatóságot. Egy fényes elme vakító ragyogása és fonséges tudása ejtette káprázatba a tárgyaláson megjelent közönséget.

A tárgyalásnak díszes hölgyközönsége és nagy jogászhallgatósága volt. Winckler István dr. kir. ügyész vádbeszéde után Balassa Ármán dr. gyönyörű nagyszabású és óriási hatású védbeszédet mondott.

Ezután az elnök az esküdtkeket oktatta ki, majd visszavonultak határozathozatalra. Rövid idő múlva ismét megjelentek a teremben és Mojszik Lajos szentesi ügyvéd, — az esküdtkek választott főnöke kihirdette a határozatot, a melyben kimondották, hogy Kalmárt nem találják bűnösnek, a mire a bíróság fölmentette a vádlottat. Az ítélet nyomában jogerőre emelkedett.

MULATSÁG.

A Függetlenségi kör bálja.

— február 15.

A debreczeni függetlenségi kör szombat este tartotta minden tekintetben fényesen sikerült bálját a Bika szálloda dísztermében, a mely multság nagyon sokáig emlékezetes lesz azok előtt, a kik részt vettek azon. A táncteremben körtánczokat alig lehetett tánczolni, olyan sokan voltak Debreczen előkelő polgártársadalmából.

A tánczhoz Kiss Béla kitűnő zenekara szolgáltatotta a muzsikát, a tánczokat pedig Schaf János tánczmeister rendezte. Az első négyest 140 pár tánczolta.

Ejféli tájban bevonultak a párt előkelőségei és a polgárok a gazda-szobába, a hol kézzel kézre járt a B. Nagy János bátyánk kitűnő borral megtöltött hires kulacsa.

Áldomásívásban nem volt hiány s szép beszédet mondtak: Bakonyi Samu dr., Márton Imre, dr. Fejér Ferencz, Jeney Miklós dr. Kardos Samu, dr. Varga Lajos, dr. Bacsó Dezső, dr. Abraham Dezső, Herczeg János stb.

Az alatt a fiatalság vigan ropta a tánczot.

A bál kitűnő rendezése a rendezőseget, de különösen az annak élén álló köreinköt, a mindenki által becsült és szeretett B. Nagy Jánost dicsérte.

A mulatságon megjelent hölgyek névsora a következő:

Asszonyok: Kecskés Mihályné, Kiss Józsefné, Kéki Józsefné, Burai Jánosné, ifj. Kecskés Istvánné, Teremi Gáborné, öz. Andirkó Mihályné, Dull Sándorné, Kiss Mihályné, Mogyorósi Miklósné, öz. Rácz Gáborné, Vértesi Andrásné, Prém Jánosné, Kovács Mihályné, Kovács Józsefné, Kozma

Péterné, Nagy Andrásné, Nagy Jánosné, öz. Bihari Jánosné, Faragó Andrásné, Bör Istvánné, Miskolczi Istvánné, Nagy Ferenczné, Balogh Jánosné, Vékony Mihályné, Bundi Sándorné, Falmán Istvánné, Erdei Ferenczné, Sarkadi Andrásné, Szendrei Ferenczné, Tóth Mihályné, Fésüs Lajosné, Bence Mihályné, Diószegi Jánosné, Pongor Jánosné, Nagy Józsefné, Böszörményi Mihályné, Balogh Mihályné, Bör Ferenczné, Barna Györgyné, Csabai Péterné, Szatmári Ferenczné, Tóth Józsefné, Csapó Péterné, Soltész Istvánné, Kovács Lászlóné, Szilágyi Mihályné, Kovács Péterné, Erdei Jánosné, Szigeti Istvánné, Ormós Istvánné, Móré Sándorné, Kovács Ferenczné, Birinyi Lajosné, Sallai Jánosné, Csontos Péterné, Nagy Józsefné, Vilmányi Ferenczné, Luczi Mihályné, Halász Lajosné, Ecsedi Józsefné, B. Nagy Jánosné, ifj. Nagy Jánosné, Bozóki Mihályné, Kovács Jánosné, Kaszás Istvánné, Posta Istvánné, Kertész Ferenczné, Orosz Józsefné, Piros Józsefné, Jóna Istvánné, Békési Jánosné, Gara Jánosné, Dalmi Istvánné, Járay Odónné, Kocsis Jánosné, ifj. Kertész Istvánné, Nádas Imréné, Dalmi Istvánné, Kovács Istvánné, ifj. Korom Józsefné, Papp Mihályné, Harsányi Istvánné, Kustár Józsefné, Nagy Gáborné, Végh Jánosné, Barcza Mihályné, Erdei Istvánné, Bihari Istvánné, Tasács Józsefné, Veres Mihályné, öz. Tőkés Ferenczné, Gyarmati János, ifj. Kovács Imréné, Gáti Istvánné, Oláh Jánosné, Sallai Sándorné, öz. Konez Jánosné, Fridvalszki Rezsóné, Jándi Bálintné.

Leányok: Kecskés Mariska, Kiss Esztike, Kéki Esztike, Burav Erzsike, Teremi Mariska, Teremi Erzsike, Andirkó Mariska és Erzsike, Dull Juliska, Kiss Mariska és Juliska, Daku Mariska, Mogyorósi Mariska, Vértesi Zsuzsika, Kovács Erzsike, Kozma Esztike, Molnár Esztike és Sárka, Bihari Juliska, Rácz Mariska, Faragó Juliska, Miskolczi Mariska és Esztike, Nagy Erzsike, Vékony Juliska, Kálmán Juliska és Erzsike, Nagy Esztike, Bundi Juliska, Tóth Zsuzsika, Sarkadi Mariska, Kecskés Erzsike és Esztike, Szendrei Zsuzsika, Bör Mariska, Csizsár Juliska, Tóth Erzsike, Fésüs Mariska, Diószegi Juliska, Pongor Erzsike és Juliska, Hegedüs Erzsike, Nagy Juliska és Mariska, Bányai Margit, Végh Juliska, Böszörményi Rózsika, Bör Juliska és Mariska, Barna Zsuzsika, Szatmári Mariska, Balogh Erzsike és Mariska, Szigeti Esztike, Tóth Rózsika és Esztike, Soltész Zsuzsika, Pethő Róza, Kovács Esztike és Erzsike, Szilágyi Zsuzsika és Juliska, Kovács Esztike, Szigeti Esztike, Ormós Zsuzsika, Móré Juliska, Labonez Erzsike, Kovács Esztike, Birinyi Erzsike és Katicza, Sallai Mariska, Nagy Erzsike és Juliska, Vilmányi Esztike, Ecsedi Juliska, Ecsedi Zsuzsika és Mariska, Luczy Erzsike, Bozóki Zsuzsika, Seres Róza, Kaszás Mariska, Posta Erzsike, Kiss Mariska, Kortész Ilona, Piros Róza, Békési Erzsike, Jóna Esztike, Gede Erzsike, Kovács Juliska, Szolnoki Juliska, Kovács Juliska, Demjén Erzsike (Nádudvar), Dalmi Böske és Piroška, Kovács Erzsike, Szebenyi Zsuzsika, Papp Juliska, Kovács Zsuzsika, Harsányi Juliska, Fustár Ilona, Gömöri Juliska, Nagy Juliska, Végh Juliska, Daku Mariska, Erdei Erzsike, Bihari nővérek, Veres Juliska, Gyarmathy Mariska, Varjas Esztike, Oláh Sárka, Sallai Zsuzsika, Szücs Juliska, Konez Juliska, Molnár Juliska.

Az ev. filléregylet tánczestélye.

A debreczeni ev. ág. előkelő társadalom kezdeményezésére rendezték évekkal ezelőtt a filléregyleti teastélyeket, melyek azonban most 10—15 év után már majdnem elvesztették felekezeti jellegüket, miután Debreczen előkelő társadalmá felekezeti különbség nélkül megszerette ezeket a családias jellegű kedves multságokat. Az ideai teastély tegnap folyt le a Bika-szálloda dísztermében óriási közönség részvétele mellett. Ott voltak: Zedwitz Alfréd ezredes, gróf Degenfeld József, Tolnay Kornél máv.

üzletvezető, Szigmeth Károly főfelügyelő, Eritz Ernő főfelügyelő, Oszterlamm Ármán főfelügyelő, Oláh Károly tautácsnok, Oláh Imre anyakönyvvezető, Zsigmond Sándor esperes, K. Tóth Kálmán ref. lelkész, Szele György ref. lelkész, Szilágyi Imre ügyvéd, Török Gábor erdőmester, dr. Tüdös János, dr. Tüdös Kálmán, Géresi Kálmán főigazgató, Handtel Vilmos takarékp. igazgató, dr. Händel Vilmos jogtanár, Sesztina Jenő, Des Combes Henrik, Csanak József, Kontsek Géza, dr. Czeglédi Mihály, Mayerszky Mihály máv. főellenőr, Materny Lajos főesperes stb.

A hideg étkekből, süteményből és theából álló vacsora után táncz volt, melyhez a Magyarai testvérek kitűnő zenekara szolgáltatotta a zenét.

Jelen voltak:

Asszonyok: özvegy Brunner Edéné, Szávay Gyuláné, öz. Jablonczay Kálmánné, öz. Soós Albertné, Kohutovits Jánosné, Mátyás-Frigyesné, Hámor Róbertné, Springer Józsefné, Bisotka Gáborné, Horkay Lajosné, Axman Ferenczné, Dávidházy Kálmánné, Zátorszky Istvánné, Török Péterné, Bosznay Istvánné, dr. Tüdös Kálmánné, Szele Györgyné, Nyegruss Gyuláné (Budapest), Nagy Gyuláné, Bányai Istvánné, ifj. Bányai Istvánné, Des Combes Henrikné, Szoboszlay Sándorné, Füleky Pálné, Riesz Henrikné, Csanak Józsefné, Kajári Lajosné, Szabó Gáborné (V.-párcs), öz. Veresné Szathmáry Teréz, Buzás Miklósné, Géresi Kálmánné, Ormós Gáborné, Majerszky Mihályné, Materny Lajosné, Bárdos Gézáné, öz. Péntek Ferenczné, Barabás Károlyné, Bawlicza Pálné, Oláh Imréné, öz. Sáfrán Béláné, Hegedüs Istvánné, Tőkés Gyuláné, Bihari Imréné, Farkas Gézáné (T.-Füred), Axmann Gyuláné (Hortobágy), Gyürky Sándorné, Márton Bertalanné, Horváth Andrásné, Nehéz Gáborné, Forgács Károlyné, öz. Boda Jánosné, Diószegi Béláné, öz. Major Sándorné, Tóth Béláné, Bartha Istvánné, Bányai Péterné, öz. Mayer Ottóné, K. Tóth Kálmánné, Biró Pálné, Papp Györgyné, K. Tóth Sámuelné, Hannó Gyuláné, Fűvessy Lajosné, öz. Heringh Jánosné, Molnár Józsefné, Farkas Albertné, Hannis Józsefné, Csanády Józsefné, Czeglédi Mihályné, Havas Kálmánné, Halász Lajosné, Tamásy Béláné, Varkoly Lajosné, dr. Szotyori Nagy Kálmánné, Zádor Józsefné, Jónás Mórné, ifj. Svarcz Vilmosné, Donogán Istvánné, Thieszen Arthurné, Ungvári Mihályné, Nagy Lajosné, Bathori Sándorné, Budaházy Miklósné, Kékényesi Endréné, öz. Nagy Lászlóné, Karácsony Zsigmondné (Földes), Bonyás Emilné, Ács Nagy Ferenczné, Mentze Henrikné, Fazekas Mihályné, Kovács Sándorné, Szathmáry Mihályné, Körner Gyuláné, Krémer Lajosné, Kérészy Barnáné, Szarukán Józsefné, Szarukán Sándorné, dr. Tüdös Jánosné, Márton Agostonné, Székely Ferenczné, öz. Faludi Oszkárné, Konrádné, Dusa Istvánné, Dusa Józsefné, Kiss Józsefné, Harmath Gergelyné, Keller Sándorné, Domokos Jenőné, Krisztián A. ajsné, Fábrián Lajosné, dr. Nagy Lajosné, Cstesó Lajosné.

Leányok: Jablonczay Lenke, Benedek Ilonka, Kohutovits Izabella, Margittay Ilona, Mátyás Emma, Hamar Miczi, Hamar Irma, Springer Stefi, Bisotka Juliska, Bisotka Rózsika, Horkay Irénke, Török Olga, Barna Erzsike, Szele Vilma, Bányai Ilonka, Kasszin Teréz, Des Combes Gizella, Hutiray Etike, Hutiray Jolánka, Riesz Vilma, Szotyori Nagy Ilona, Lang Erzsike (Dobsina), Majerszky Margit, Péntek Gizella, Materny Gizella, Materny Aranka, Hartmann Margit (K.-Szeben), Balácsi Margit (Dobsina), Diószeghy Gabriella, Nagy Ilonka, Eisenbahn nővérek, Bawlicza Gertrud, Márton Erzsike, Márton Klemma, Horváth Irén, Horváth Gizella, Nehéz Etelka, Axmann Viola (Hortobágy), Ganofszky Margit, Oláh Irén, Oláh Irma, Sáfrán Irén, Farkas Annuska (T.-Füred), Hegedüs Margit, Balla Gizella, Tóth Irmuska, Bartha Irén, Szathmáry Irén, Körner Iduska, Vetéssy Bella, Krámer

Margitka, Kiss Rózsika (Ó-Kanizsa), Zádor Margit, Zádor Nelli, Donogán Belia, Báthory Ilonka, Budaházy Etelka, Benyáts Erzsike, Acs Nagy Irénke, Acs Nagy Mariska, Sipos Vilma, Varga Etelka, Géresi Böske, Kovács Szeréna, Mihavec Róza, Kérészi Vilma, Szarukán Klára, Engesszer Irma, Márton Balla, Székely Mariska, Faludy Magda, Dóczy Irén, Dóczy Ilonka, Konrád Irénke, Konrád Teréz, Fehér Margit, Krisztián Vilma, Móricz Erzsike, Kovácsi Mariska, Domokos Bözsike, Fábrián Margitka, Csécs Erzsike, Géresi Erzsike, Mayer Banka, Mayer Pálma, Péter Melinda, Borsos Kata, Biró Janka, Papp Erzsike, Könyves Tóth Noemi, Könyves Tóth Ilonka, Hannó Vilma, Eisenmann Margit, Puchlin Berta, Kovács Karolin, Csanády Jolán, Honis Anna.

Posta- és táviratisztek vacsorája. Diszes közönség gyűlt egybe szombat este, a vasuti vendéglő éttermében. A posta- és táviratisztek hozzátartozóikkal társasvacsorát rendeztek a farsang utoljára alkalmából. A nagyterem zsúfolásig megtelt és vacsora után reggelig tartó tánc volt. Ugy a vacsora, mint a tánc alatt a legkedélyesebb hangulat uralkodott.

Örmesterek táncestélye. A 39-ik gyalogezred örmesterei szombaton este a Pavillon-laktanya sorozó helyiségében táncestélyt rendeztek. A mulatságon megjelent az ezred tisztikara is és a mulatság a legvidámabb hangulatban reggel ért véget.

A temetkezési egylet bálja. A debreczeni első temetkezési egylet szombat este a Korona termében sikerült és látogatott táncestélyt rendezett, melyen az első négyest 70 pár táncolta.

INGATLANOK FORGALMA.

Ungvári József, mint kiskoru Horog Gyula gyámja, veszi a debreczeni 9007 sz. tjkvben foglalt 1 hold 1534 négyszögöl majorsági földet Horogh Jánostól 2200 kor.

Kiss József és neje Nagy Juliánna veszik a debreczeni 2337 sz. tjkvben 6667 hrsza. foglalt 4 hold 350 négyszögöl ondódi földet Ménes Mária Szatmári Péterné és társaitól 2800 kor.

Tóth Ferenc és neje Boldog Juliánna veszik a debreczeni 1569 sz. tjkvben foglalt 9 hold 1574 négyszögöl ujosztású földet Róth János és társaitól 5200 kor.

Vass István és neje Nagy Juliánna veszik a debreczeni 8076 sz. tjkvben foglalt 82 hold 392 négyszögöl ujosztású földet Grausz Mór és Debreczeni Jenőtől 34 ezer kor.

REGÉNYCSARNOK.

A titok.

Fordította: **Krasznainé F. Mari.**

(2.)

Én!?? dadogott a házibarát és visszahanyatlott a karosszékébe. Egy kérdéssel és egy egész sereg felkiáltással nem lett volna elég csodálkozásának kifejezésére.

Igen, Ön! kiáltotta Mand asszony, kinek nyelve most már megoldódott. Majd megrepedt a szivem a szegény gyermekért,

mikor ma korán reggel visszajött. Most fenn van szobájában és alszik. De csak látta volna mint remgett a borzadálytól, mintha a pokolból érkezett volna. És szemrehányással illetett engem: anyám, miért nem mondtad azt nekem? Meg kellett volna mondanod! Nem adják el a gyermeküket mielőtt mondanának neki valamit! És én nem mondtam neki semmit, mert Ön lebeszélte róla...

Én!?? hangzott ismét ajkáról, de már kissé meglepetten. Ő nem beszélt le róla, csak nem beszélt rá. Különbösen is már ekközben visszatért nyugalma és vigasztaló szavakat talált az aggódo anya számára.

A kicsike alszik, az egyelőre a legjobb és hogy mit kell majd tenni a fiatal férjjel, ha meg van engedve ez a kifejezés, majd a nap folyamán megbeszélük. Megkísérlette a dolgot humorisztikus színben feltüntetni, a mi azonban nem sikerült neki.

Hiszen az est átkozottul komoly!

Tenát ezek képezzék az emberiség pörjét, az ilyen kényes virágocskák, kik a leggyöngédebb érintésnél bevonják szárnyasáikat, megremegnek egy lehelettel! Mint jól értesült városi krónikás, nagyon sok hasonló esetről tud egész új keltüekről.

A Leopoldine, a Hama, sőt a fess schneidig Gertrud is, kiről igazán nem lehetett volna ezt föltételezni, mindnyájan szerencsésen főkötő alá kerültek és valamennyien megkísérlették a szökést. Majdnem olyan ez most, mint járvány a fiatal asszonyoknál vagy mintha divatban volna.

— Igen — mondá aházibarát, mialatt elbucszott a látszólag megnyugtatót barátnőtől, elsöknni a menyegző után, ez majdnem a legmodernebb dolog.

Lenn az utcán majdnem hangosan felkaczagott. Meglepetéséből már teljesen felocsudott és így csak az epizód e komikus oldala volt hatással az öreg katonára szivére. A természet, mint annyiszor jónak bizonyult közbenjáró — gondolta magában, majd ismét a helyes utra tereli ezt a megtévedt lakodalni kocsit és ha nem így volna, akkor kételkedni kellene benne. E tekintetben teljesen meg volt nyugodva.

Megoldatlanul és felelet nélkül marad azonban egy kérdés: a mely ez alkalommal megint fölmerült előtte, a mely kérdés nagyon sok anyának nagyon sok álmatlan éjszakán át zümmögött gondteljes fejében.

Körülbelül két év előtt volt, a mikor Mand asszony apai véleményét akarta hallani e felől és nem tudott más feleletet, minthogy ő is kérdést tett fel.

Igen, mennyire kell a leányokat, midőn hajadonokká válnak, nemük természeti szükségleteiről, az asszony hivatásáról felvilágosítani és hogy egyáltalán kell-e őket felvilágosítani? A „titok“, mint a hogy a szép asszony mondta. Nem egy titok, hanem a titok, mert tényleg ez esetben csak egy, egyetlen titok van és sötét csillámló lepelbe burkolva terül el a gyöngéd ifjúság kérdő szemei előtt, csalogatóan, ellretentően, csábítóan és fenyegetően.

Mennyire lehetne azonban e leplet fellebbenteni? Ezt akarta tőle tudni — Mand asszony tőle, az egykori katonától, az agglégénytől! Az ördögbe is, hát mi volt ő, nevelő ur? Sokkal többet foglalkozott az ujonczainak testével, mint csirázó bakfisok lelkivilágával, azonban az mindenesetre bizonyos volt, hogy nyilt lelke, élénk szive volt és minden ember iránt egy sohasem kielégíthető kíváncsiság jellemezte és ezért nagyon könnyen beleképzelhette magát egy mindig fiatal anya aggódo kedélyállapotába, ki öntudatlan ártatlanságba látva fejlődni viruló leánykáját, félti a reá váró veszélytől. Már nem a gyermek, a derült gyermek szeme, a mely még csak nem rég úgy villogott ki göndör fejeeskéjéből és a melyeken át mint egy tükörtiszta ablaküvegen át, be lehetett látni szunyadó lelkébe. Tizenégy év! Tizenöt év!

(Folyt. köv.)

Budapesti árutözsde.

A „Debreczen“ távirati tudósítása.

— Déli zárlat. —

Február 15.

Készaru: 5 magasabb.

Buza áprilisra	8.49—8.51
„ októberre	8.31—8.33
Rozs áprilisra	6.90—6.91
Zab „	5.80—5.81
Tengeri májusra	5.46—5.48

SZINLAP.

Ma, hétfőn, február hó 15-én másodsor:

Utazás Magyarország körül.

Látványos néprajz énekkel és táncokkal 3 szakaszban, 6 képben.

Holnap, kedden, február 16-án bérlet 114-ik szám „C“

TAVASZ.

Nagy operett 3 felvonásban.

+ Elhizást +

meggátol a Thiele-féle soványító-tea, a mely semmiféle ártalmas anyagot nem tartalmaz és a mindennapi munka végzését nem akadályozza. Csomag 175 fillér, 4 csomag bérmentve (utánvét mellet.)

LUDWIG THIELE, Drogist. Mannheim.

Hirdetmény.

A „Püspökladányi Első Takarékos és Önszegélyező-egylet mint szövetkezet felszámolásban“ bejegyzett cég felszámoló bizottsága, ezennel közhírré teszi, hogy a szövetkezet felszámolása a debreczeni kir. törvényszék 1903 decz. 13-án 18039—1903. K. számú végzésével bejegyeztetett. Felhivatnak ennél fogva mindazok, kiknek a Szövetkezet ellen követeléseik vannak, hogy azok igényeiket ezen hirdetmény harmadszori közzétételétől számított 6 hó alatt a Szövetkezet felszámoló bizottságának okvetlenül bejelentésük, mert ellenkező esetben követeléseik figyelembe nem fognak vétetni.

Kelt Püspökladány, 1904 február 10.

A felszámoló bizottság.

Apró hirdetések.

KERESKEDŐSEGÉDEK főleg rőfös szakmából jó beszélőképességgel fix és jutalékra kerestetnek jövedelmező foglalkozáshoz. Ajánlatok „Jövedelem“ czim a kiadóba küldendők.

EGY hentes-üzlet kiadó. Czím a kiadóban.

Egy jó csésze tea kedvelők, kérjétek mindenütt a világ legjobb és legfinomabb teáját

Indra tea

Melange a legfinomabb China, India és Ceylonból. Valódi csak eredeti csomagban. Rak-tárok a felragaszokon láthatók.

Indra Tea Import Company Triest.

Főraktár Debreczenben:

Kontsek Gézána.

Van szerencsénk a t. közönség tudomására hozni, miszerint helyben **Piacz-utczán, a nagytőzsde mellett**

fiók üzletet nyitottunk.

Fiók üzletünkben igen olcsón beszerezhetők: kalapok, cipők, ingek, nyakkendők, gallérok, kesztyűk, esőernyők, sétabotok, zsebkönyvek, ollók, pénz, szivar-, cigarettá és dohánytárczák, fog-, haj-, ruha- és bajszkefék szappanok, illatszerek, gyermekjátékok, gyermekkoszték, utazócsizmek, ajándéktárgyak - számos itt fel nem sorolt áruk. Rendkívül nagy választék férfi és női kalapokban.

Miklós és Markbreit bazár.

FŐÜZLET
Fröhner szálloda mellett.

FIÓKÜZLET
Nagytőzsde mellett.

MIHALOVITS J.

gyógyszertára s gyógyszerészeti műlaboratoriuma a „Kigyó“-hoz
DEBRECZENBEN, FŐTÉR 31-İK SZÁM.

Ajánlja a következő közkezdveltségnek örvendő készítményeit:

Harmat-crème arczsépitő s bőrápoló kenőcsét, mely teljesen ártalmatlan, nem zsiroz, tehát nappal is használható s az arcznak üdéséget, finomságot s hamvasságot kölcsönöz. Az arcot tisztítja s fehériti. Kiváló eredménnyel használható arczvörösség, májfolt, sömör, szeplő s egyéb tisztátalanságnál. 1 tégely harmat-crème ára 1 korona. A kréméhez használható arczpor, mely az arcznak nálandó poudert, a Harmat-arczpor, üde, ifjú színt kölcsönöz, háromféle színben kapható u. m.: fehér, rózsás s crème színben. Kitünő illata, teljesen ártalmatlan volta s finomsága által vetekedik minden más készítménnyel. Jól tapad és igen jól fed. Próbadohoz ára 50 fillér. Nagyobb dobozó 1 és 2 kor.

A Mollitergin a legkiválóbb arcz s kéz-bőr-ápoló folyadék, mely a bőrnek selyemszerű lágyaságot, bársonyszerű finomságot kölcsönöz. Fehériti az arcz s kéz-bőrt. Teljesen ártalmatlan. Nem zsiroz s nem piszkítja a ruhát. Hatása bámulatos és rögtöni! Napégette vagy szélkifujta kezeket vagy arcz-bőrt a legrövidebb idő alatt üdév, finommá tesz. Megbarnult kezeket, eldurvult kéz-bőrt fehérré, puhává változtat. Egy üveg Mollitergin ára 1 korona.

Szomorodni borból kiváló gondnal készült gyógyborok, melyek gyógyérték tekintetében versenyeznek minden e nemű készítménnyel.

Nagy raktár bel- és külföldi gyógyszerkülönlegességekből.

Mihalovits J. gyógyszerész a „Kigyó“-hoz Debreczenben.

Növényi-hajszesz. Dr. Borsos-féle Meggátolja a hajkihullást, a fejbőr megkorpásodását, a hajvégek megtörését s megóvja a fejbőr betegségektől. Illata kellemes. Hatása biztos. Használata egyszerű. Nem zsiroz, nem piszkítja a fehérmüt. Teljesen ártalmatlan. Elősegíti a hajnövést. 1 üveg hajszesz ára 1 vagy 2 korona.

Növényi hajkenőcs. Dr. Borsos-féle Azok részére, a kik a folyadékot nem kedvelik s inkább a kenőcsnek barátai, készül ugyanolyan ható anyagból s ugyanolyan kiváló hatású hajkenőcs is, mint a Borsos-féle hajszesz. Ezen hajkenőcs is teljesen ártalmatlan. Hatása gyors, biztos! Egy tégely hajkenőcs ára 1 korona.

Iztelen csukamájolaj A Mihalovits-féle teljesen iztelen s szagtalan készítmény, mely undort nem okoz s e végből a gyermekek azt szívesen szedik. A Mihalovits-féle

China-bor.
China vas-bor.
Condurangó-bor.
Pepsin-bor.

Egy üveg ára
1 korona 60 fillér.

Az általam leggondosabban összeállított s tekintélyes orvosok által ajánlott és jónak talált vegytisztizta

SŐSBORSZESZ

mely már eddig is igen nagy elterjedtségnek örvend, kapható minden fűszerüzletben, valamint gyógyszerertáramban.

Ára egy kis üvegnek 45 kr., egy nagy üvegnek 90 krajczár.
Vidéki megrendelések pontosan teljesítetnek.

Használati utasítással ellátott könyvecske minden üveggel adatik.

TÓTH BÉLA

gyógytára és illatszerraktára Debreczenben (Tisza palota.)